

Arrest

nr. 203 244 van 27 april 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Tijl Uilenspiegellaan 17
2050 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 september 2017 met refertenummer 72195.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X 1987.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 5 november 2015 en dient op 17 december 2015 een aanvraag tot internationale bescherming in.

Op 3 juli 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 28 juli 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, etnische Pashtoun en soenniet te zijn. U bent geboren en getogen in het dorp Badinkheil (district Maidan Shahr, provincie Maidan Wardak). U woonde hier samen met uw ouders, uw vrouw, dochter en uw broer. Na uw middelbare school vervulde u een opleiding van 2 jaar in de automechanica in Kabul. In uw vrije tijd werkte u in de appelboomgaarden. Uw vader was een van de ouderen uit het dorp.

Op 6 juni 2015 begon u te werken als arbeider voor de gemeente in het centrum van Maidan Shahr. Op 2 oktober 2015 kreeg u een eerste dreigbrief van de taliban waarin ze u vroegen om uw werkzaamheden stop te zetten. U bleef verder werken. Op 24 oktober 2015 kreeg u een tweede dreigbrief van de taliban. Ze vroegen u opnieuw te stoppen met uw werk en ze verklaarden dat u niet naar hun eerste waarschuwing had geluisterd. U stopte met werken en ging uw contract niet verlengen. Drie dagen na de tweede dreigbrief schreef u aan brief aan de gouverneur om aangifte te doen van deze bedreigingen. Op 3 november 2015 vielen de taliban u aan. Het was laat in de avond en u was onderweg van de moskee naar uw huis. Dichtbij uw huis probeerden talibanleden u te overmeesteren. Vier mannen van de taliban spraken u aan en namen u mee in de richting van de rivier. Uw familie en de burens zagen dit gebeuren. Ze begonnen te roepen en enkele minuten later hoorde u schoten. De taliban sloegen op de vlucht en lieten u los. U besloot verder te lopen naar het huis van uw zus. Vanuit het huis van uw zus belde u naar uw vader. Uw vader besloot dat u het land moest verlaten en regelde een smokkelaar voor u.

Omwille van uw problemen met de taliban verliet u Afghanistan op 4 november 2015. U reisde met een smokkelaar via Iran, Turkije, Bulgarije, Kroatië, Servië, Oostenrijk en Duitsland en kwam op 5 december 2015 aan in België. Op 17 december 2015 vroeg u er asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw taskara, de taskara van uw vader, twee dreigbrieven van de taliban, klachtenbrief aan de overheid, medisch rapport, certificaat Technical and Vocational Education and Training, schoolrapport, hostelkaart, appreciatiebrief en de toegangsbadge van uw werk.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

In casu dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst,

dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Tijdens het gehoor is gebleken dat uw kennis met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst op tal van punten ontoereikend is, wat aangeeft dat u niet (recent) in Maidan Shahr gewoond heeft.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw geografische kennis over Maidan Shahr beperkt en niet altijd correct is gebleken. Uit uw verklaringen bleek dat u weldegelijk een aantal dorpen in Maidan Shahr kon opnoemen, echter, u bleek niet in staat deze altijd correct te situeren. Zo haalde u zelf Nayaban dorp aan, maar situeert u dit dorp verkeerdelijk ten westen van uw dorp. Op de kaart waarover het CGVS beschikt, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dit dorp namelijk duidelijk ten zuidwesten van uw dorp te liggen en niet ten westen. Ook het dorp Ahmad Jan Khan situeert u verkeerdelijk ten westen van uw dorp, terwijl het zich op de kaart duidelijk in noordelijke richting van uw dorp bevindt. Tevens verklaarde u verkeerdelijk dat Ahmad Jan Khan dorp een subdorp is van Nayaban dorp, terwijl de kaart duidelijk aantoont dat deze twee dorpen niet eens bij elkaar in de buurt liggen (CGVS, p. 7). Ook bleek uit de vragen over de routes die u dagelijks aflegde, u plaatsen en richtingen fout situeerde. Zo stelde u dat u voor uw werk, een job die u 5 maanden zou hebben uitgevoerd, eerst naar Deh Afghanistan zou gaan, om vervolgens de weg te nemen in de richting van Nerkh district. Dit is in de compleet tegenovergestelde richting van het centrum van Maidan Shahr, waar u verklaarde aan het werk te zijn (CGVS, p. 12). Het feit dat u er niet in slaagde om de weg naar uw werk correct te situeren, toont aan dat u niet getuigt vanuit uw eigen authentieke ervaringen, maar wijst op een sterk ingestudeerd karakter van de geografische kennis over uw beweerde regio van herkomst. Bovendien is het opmerkelijk dat als u gevraagd werd naar waar de rivier stroomt vanuit uw dorp, u antwoordde dat de rivier vanuit uw dorp via het dorp Shah Badun naar Kabul stroomt. De kaarten waarover het CGVS beschikken tonen echter aan dat de rivier eerst door Nerkh district en vervolgens door Chaharasyab District stroomt, alvorens de rivier Kabul bereikt. (CGVS, p. 17).

Gevraagd naar de omliggende districten van Maidan Shahr, gaf u ook hier verkeerde informatie. Zo verklaarde u correct dat Nerkh naast Maidan Shahr ligt, maar verklaarde u verkeerdelijk dat de districten Sayed Abad, Daymirdad, Hesa-e-Awal-e-Behsud, Markaz-e-Behsud en Jaghatu ook aan Maidan Shahr zouden grenzen. Dit zijn districten die deel uitmaken van de provincie Wardak, maar deze districten grenzen niet aan Maidan Shahr district. Tevens vergat u Jalrez district (provincie Wardak), een district dat u eerder tijdens het interview wel al had vermeld, en Paghman District (provincie Kabul) als omringende districten van Maidan Shahr te vermelden (CGVS, p. 14; kaart Provincie Wardak toegevoegd aan het administratieve dossier). Hier duikt opnieuw het vermoeden op dat u bepaalde informatie heeft willen instuderen en u niet getuigt vanuit authentieke ervaringen.

Elders blijkt dan weer duidelijk het ingestudeerde karakter van uw beperkte kennis. U wist weliswaar correct te vertellen dat de meerderheid van de bevolking Pashtoun is in uw district, maar u bleek niet op de hoogte te zijn dat 14 procent van de bevolking in Maidan Shahr Tadzjiken zijn. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie document Country Advice Afghanistan, toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt namelijk dat in het dorp Deh Afghanistan, een dorp grenzend aan uw dorp, een dorp dat u elke dag passeerde op weg naar uw werk en voordien op weg naar uw school, voornamelijk Tadzjiken wonen. Dat u dit niet vermeldde toen u de vraag naar andere bevolkingsgroepen specifiek gesteld werd, toont opnieuw een gebrekkige kennis over uw regio van herkomst aan.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u maar matig op de hoogte bent van een aantal belangrijke persoonlijkheden uit uw district en provincie. Zo noemde u weliswaar enkele namen van Hezb-e-Islami en taliban commandanten en wist u te vertellen dat Khalil Andarabi chef van politie was, maar kon u verder niets over hem vertellen. U wist enkel dat hij tegen de taliban was. Dit komt bovendien niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt, waaruit namelijk blijkt dat Andarabi verdacht wordt van samen te werken met de taliban (CGVS, p. 15; artikels Tolonews en Afghanistan Analysts Network, toegevoegd aan het administratieve dossier). Bovendien stelde u verkeerdelijk dat M.A. [...] de burgemeester van Maidan Shahr was. Uit de informatie waarover het CGVS is beschikt, blijkt namelijk dat M.A. [...] plaatsvervangend hoofd van de Provinciale Raad in Maidan Wardak was in 2014. Verder verklaarde u verkeerdelijk dat M.A. [...] de zoon was van Ahsraf. M.A. [...] is de zoon van Amir

Mohammad (CGVS, p. 16; artikel Maidan Wardak New PC members' biographies 2014, toegevoegd aan het administratieve dossier). Vermoedelijk vergiste u zich met burgemeester Ma. A. [...]. Dat iemand die stelde voor de gemeente te werken zo een verkeerde informatie vertelt, kan absoluut niet overtuigen. Andere bekende personen, zoals Shahidullah Shahid: woordvoerder van de gouverneur; Zabihullah Mujahid: woordvoerder van de taliban, Qari Ziadduin ook bekend als Ikram Jan: senior talibancommandant uit Maidan Shahr, bleek u dan weer niet kennen (CGVS, p. 16, zie artikels toegevoegd aan het administratieve dossier).

Wat betreft uw recente herkomst uit Maidan Shahr dient nog te worden opgemerkt dat u weinig op de hoogte bent van de recente gebeurtenissen in de door u verklaarde regio van herkomst. Als u gevraagd werd naar overstromingen of problemen met de rivieren in uw regio, verklaarde u dat er recent voor uw vertrek geen grote overstromingen voorkwamen in uw regio. Dit komt in het geheel niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt (zie UNOCHA kaart 2010 en artikel Bakhtar News, toegevoegd aan het administratieve dossier). Uit deze informatie blijkt namelijk dat er zowel in 2010 als in 2015 zware overstromingen voorkwamen in uw regio. Gezien uw eigen verklaringen dat u dicht bij de rivier woonde en u dus schade zou oplopen indien de rivier zou overstromen, is het onmogelijk dat u als inwoner van Maidan Shahr niet op de hoogte zou geweest zijn van deze overstromingen (CGVS, p. 17). Ook wanneer u gevraagd werd naar veiligheidsincidenten in uw regio, antwoordde u enkel in algemene bewoordingen dat de taliban veel aanvallen uitvoerden tegen de overheid en tegen de Amerikanen. Als u vervolgens gevraagd werd deze incidenten te specificeren, antwoordde u enkel met: "Eens was er een grote aanval in de provincie en kleine gevechten die dagelijks gebeuren. Ik hoorde schoten dagelijks op mijn werk" (CGVS, p. 17). Verder haalde u aan dat er een grote aanval tegen de controleposten in Jalrez werd gepleegd waarbij veel politieagenten het leven hebben gelaten. Deze aanval heeft inderdaad plaatsgevonden, maar u situeerde deze volledig verkeerd in de tijd. Zo stelde u dat deze aanval een jaar voor uw vertrek heeft plaatsgevonden, in 1392 (=2013) of 1393 (=2014). Echter, deze aanval vond plaats in de zomer van 2015, en dus redelijk recent voor uw vertrek (CGVS, p. 17, artikel Hundreds of Taliban storm security posts in Jalrez district, toegevoegd aan het administratieve dossier). Ook wanneer u specifiek gevraagd werd naar een aanslag tegen de overheidsgebouwen in het centrum van Maidan Shahr, heeft u hier geen weet van (CGVS, p. 18). Dit incident was nochtans grootschalig genoeg dat een inwoner van Maidan Shahr hier weet van zou moeten hebben. Bij een aanslag met een bomauto tegen verschillende overheidsgebouwen vielen er namelijk 3 doden en 90 gewonden in november 2012 (zie artikel The New York Times, toegevoegd aan het administratieve dossier).

Uit bovenstaande elementen kan dus niet anders dan geconcludeerd worden dat u zich bepaalde informatie eigen heeft willen maken, en niet spreekt vanuit uw eigen ervaringen en leefwereld, hetgeen uw (recente) herkomst uit het district Maidan Shahr in de provincie van Maidan-Wardak ernstig in twijfel trekt.

Tenslotte kon u maar weinig aannemelijk maken dat u als arbeider voor de gemeente in Maidan Shahr heeft gewerkt. Gevraagd naar wat u op een dag allemaal deed, kon u maar drie taken opnoemen. Zo moest u de lampen aan en uit doen, kapotte lampen vervangen en de zekeringen vervangen als deze stuk gingen. Gevraagd naar wat u nog meer deed, stelde u dat het dat was (CGVS, p. 13). Ook over hoe u uitbetaald werd, legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelde u eerst dat u dagelijks betaald werd en een dag contract getekend had. Even later verklaarde u dan weer dat u maandelijks uitbetaald werd op het einde van de maand en dat u een contract voor 3 tot 3.5 maanden had getekend. Deze verklaring komt dan weer niet overeen met uw latere verklaring dat u op de dag van de 2e dreigbrief (24 oktober 2015) uw contractverlenging zou gaan ondertekenen. Deze datum komt namelijk overeen met 4,5 maanden na uw beweerde aanstelling bij de gemeente (CGVS, p. 12, 19). Dergelijke tegenstrijdigheden ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Zoals hierboven reeds gesteld, legde u ook foute verklaringen af over de route vanuit uw dorp naar uw werk en over de naam van de burgemeester. Voor iemand die 5 maanden lang elke dag voor de gemeente zou gewerkt hebben, kan dit absoluut niet overtuigen. Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan de door u beweerde woonplaats en werkervaring, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de bedreigingen door de taliban die u als gevolg daarvan heeft ondergaan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het district Maidan Shahr, gelegen in de provincie Wardak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land

van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 3 juli 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en reisdocumenten. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, p.2). U werd later tijdens het gehoor tot tweemaal toe geconfronteerd met het feit dat u het aan de hand van uw verklaringen niet aannemelijk maakt dat u recent uit de door u beweerde streek van Afghanistan komt. Als reactie hierop antwoordde u dat u alles vertelde wat u wist (CGVS, p.18). U heeft er dus voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen.

Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaatgeneraal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciaties niet ombuigen in positieve zin. Uw taskara werd afgeleverd in 1385 (= 2006), bevestigt hoogstens uw identiteit en levert geen bewijs van recente herkomst. De taskara van uw vader bevestigt hoogstens de identiteit van uw vader. Verder legt u een schoolrapport van de 8e graad, een hostelkaart uit Kabul en een afstudeercertificaat van de

14e graad uit 2015 uit Kabul neer. Dit zijn echter elementen die geen bewijs van recente herkomst uit Maidan Shahr aantonen. Wat betreft de twee dreigbrieven, de klachtenbrief, de toegangsbadge en appreciatiebrief van uw werk, dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten uw relaas slechts kunnen staven bij geloofwaardige verklaringen, wat allerm minst het geval is gebleken. Het door u voorgelegde medische attest toont enkel aan dat u geen kwetsuren vertoont.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en valse documenten" van 27 juni 2013) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is, werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel I, A van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel, en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet *juncto* het gelijkheidsbeginsel.

Gelet op de nauwe samenhang tussen de middelen worden ze samen besproken.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middelen als volgt toe:

"Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling: De vier elementen van deze definitie zijn de volgende: zich buiten het land van herkomst bevinden; een gegronde vrees voor vervolging hebben;

"omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging". de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.

Deze elementen toegepast op verzoeker: zich buiten het land van herkomst bevinden

Verzoeker bevindt zich hier in België, waar hij zijn aanvraag tot asiel heeft ingediend op 17 december 2015.

een gegronde vrees voor vervolging hebben

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22).

Op basis van de verklaringen van verzoeker wordt door verweerster geconcludeerd dat hij geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het

lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft kunnen aantonen. Immers, volgens verweerster zouden de verklaringen van verzoeker niet geloofwaardig zijn. Verzoeker zou niet aannemelijk gemaakt hebben dat hij omwille van Taliban vervolging vreest. Verweerster heeft nagelaten om rekening te houden met de profiel van verzoeker, zijnde iemand die voor de overheid gewerkt heeft.

Het is een algemeen bekend feit dat de mensen die voor overheid werken door de Taliban vervolgd worden. Zie op pagina 31 van de nieuwe Guidelines van UNHCR waar het volgende staat:

A.Potential Risk Profiles

Individuals Associated with, or Perceived as Supportive of, the Government and the International Community, Including the International Military Forces AGEs are reported to systematically target civilians who are associated with, or who are perceived to be supporting the Afghan Government and the international community in Afghanistan, including the IMF and international humanitarian and development actors. 170 As noted above, in 2012 this campaign of systematic targeting intensified, with UNAMA documenting the deaths of 698 civilians and the wounding of 379 others in incidents of targeted killings or attempted targeted killings. 171 The first six months of 2013 saw a further 29 increase in civilian casualties as a result of such attacks compared to the same period in 2012, with 312 civilians killed and 131 injured. 172 Among the primary targets of such attacks are national and local political leaders, government officials, teachers and other civil servants, off-duty police officers, tribal elders, religious leaders, women in the public sphere, civilians accused of spying for pro-government forces, human rights activists, humanitarian and development workers, construction workers, and persons supporting the peace process. 173 On 2 May 2012, the Taliban announced that their "Al-Farooq" Spring offensive would specifically aim to kill civilian targets, including high ranking government officials, Members of Parliament, High Peace Council members, contractors and "all those people who work against the Mujahideen". 174 As in 2012, the Taliban announcement of its 2013 spring offensive warned that civilians associated with President Karzai's government or its international allies would be at risk of attack. 17

<http://www.refworld.org/Ddfid/51ffdca34.pdf>

Verzoeker wenst te verwijzen naar het Handboek van UNHCR waar in paragraaf 199 het volgende staat:

Tegenstrijdige en onnauwkeurige verklaringen zijn op zich niet voldoende om te besluiten tot een weigering van de vluchtelingenstatus. De onderzoeker heeft de verantwoordelijkheid om dergelijke verklaringen te evalueren in het licht van de verschillende omstandigheden van het dossier.

Het UNHCR werpt tevens op dat aan de kandidaat - vluchtelingen het voordeel van de twijfel gegund is, op voorwaarde evenwel dat zijn vluchtverhaal geloofwaardig is. Om de geloofwaardigheid van een kandidaat-vluchteling te beoordelen, dient rekening gehouden te worden met zijn persoonlijkheid o.m. zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen.

Verzoeker is via het land naar België gekomen en men hoeft geen psycholoog OF psychiater te zijn om te beseffen dat mensen die via het land naar België komen enorm getraumatiseerd zijn.

Verweerster heeft geen rekening gehouden met de psychologische toestand van verzoeker.

Verzoeker kan de bescherming van het land van herkomst niet invoeren omdat ze de lokale autoriteiten niet in staat zijn om zichzelf te beschermen.

Dat dit middel gegrond is."

En

"Verweerster trekt ten onrechte het recent verblijf van verzoeker in twijfel. Verweerster stelt dat de kennis van verzoeker op tal van punten ontoereikend is.

Verweerster begint met de geografische kennis en stelt dat het te beperkt is. Verweerster spreekt zichzelf tegen door dit te stellen.

Langs ene kant stelt ze dat verzoeker (recent) daar niet gewoond heeft. Langs andere kant stelt ze dat de geografische kennis van verzoeker beperkt en niet altijd correct is gebleken.

iemand die niet de laatste jaren in zijn regio gewoond heeft, zal fouten maken mbt de incidenten en de namen van de burgemeester en de gouverneur.

Hij zal geen fouten maken over de geografische ligging van zijn regio.

Verweerster gaat ten onrechte geforceerd op zoek naar tegenstrijdigheden. Verweerster stelt dat het dorp Nayaban niet ten westen van verzoekers dorp ligt maar wel ten zuidwesten.

Noemt men dit een tegenstrijdige verklaring?

Verweerster stelt dat verzoeker foutief gesteld heeft dat om naar zijn werk te gaan moest hij langs Deh Afghanistan passeren om vervolgens de weg te nemen in de richting van Nerkh district.

Verzoeker meent dat dit een misverstand is. Verzoeker nam elke dag de weg naar Deh Afghanistan maar hij stelde nooit dat deze weg vervolgens naar district Narkh gaat.

Verweerster maakt een punt over het rivier en ze stelt dat verzoeker niet correct gesteld heeft waar de rivier naar stoomde.

Verzoeker heeft correct gesteld dat deze rivier naar Kaboel gaat. Verweerster ging geforceerd op zoek naar tegenstrijdigheden om het verblijf van verzoeker in twijfel te trekken.

Verweerster heeft nagelaten om rekening te houden met de informatie die verzoeker gaf over zijn regio op pagina 14 van dit gehoorverslag.

Deze informatie zijn zeer gedetailleerd om onmogelijk om ze allemaal in te studeren. Verweerster heeft nagelaten om rekening te houden met zoveel correcte antwoorden van verzoeker en ze is doelbewust op zoek gegaan naar een paar kleine tegenstrijdigheden om zo het verblijf van verzoeker in twijfel te trekken.

Vragen zoals:

In welke richting ligt de kliniek, de bazaar tov zon?

Verweerster neemt verzoeker kwalijk omdat hij alle districten genoemd heeft in zijn provincie wanneer hem de vraag gesteld werd over de omliggende districten.

De raadsman van verzoeker stelt dit dagelijks vast dat de asielzoekers deze vragen niet juist begrepen en ze geven de namen van alle districten.

De raadsman van verzoeker heeft ook vastgesteld dat er ook alerte dossierbehandelaars zijn die deze vraag opnieuw herhalen als volgt:

U noemt nu alle districten. Mijn vraag is welke districten liggen rond uw district.

De raadsman van verzoeker was getuige van dergelijke gevallen waarin de asielzoekers gezegd hebben: nu begrijp ik wat u bedoelt.

Verweerster heeft nagelaten om dit te doen en pas in haar beslissing stelt ze dat verzoeker foutief geantwoord heeft.

Verweerster heeft nagelaten om te voldoen aan haar samenwerkingsplicht. Het is de taak van verweerster om in dergelijke gevallen de vragen opnieuw te stellen en zeker te zijn dat er geen misverstanden zijn.

Verweerster stelt de vraag: wat is de hoofdstad van Ghazni, ipv haar vraag te verduidelijken en zeker te zijn dat verzoeker hem goed begrepen heeft.

Verweerster verwacht ten onrechte dat verzoeker moest geweten hebben dat 14 % van de bevolking in Maidan Shahar Tadzjiken zijn.

Verzoeker is geen medewerker van de bevolkingsdienst om dit te weten. Verzoeker is ervan zeker dat verweerster zelf niet weet hoeveel vreemdelingen in zijn stad woont. Verzoeker wist dat de meerderheid van de bevolking in zijn. Waarom heeft het verschaffen van deze informatie een ingestudeerd karakter is een vraagteken voor verzoeker.

Verweerster stelt dat verzoeker matig op de hoogte was van een aantal belangrijke persoonlijkheden.

Hoe heeft verweerster deze meting gedaan, met welke toestel? Is een raadsel voor verzoeker.

Wat is het woord matig?

Verweerster heeft nagelaten om rekening te houden met het profiel van verzoeker. Verzoeker is geen hooggeschoolde persoon en hij heeft onderweg naar België traumatische ervaringen meegemaakt.

De enige wat verweerster zegt is het volgende: de Andarabi verdacht werd om met de Taliban samen te werken.

Verweerster heeft nooit de vraag gesteld aan verzoeker of de heer Andarabi verdacht werd van samenwerking met de Taliban.

De heer Andarbi is chef van politie en het is logisch dat hij tegen de Taliban is. Wat buitenlandse média over hem zegt is een andere zaak. Bovendien is verzoeker in 2015 vertrokken en het artikel waarnaar verweerster verwijst is van juni 2016!

Geforceerder en ten onrechte dan dit kan men niet op zoek gaan naar de elementen om verzoeker zwart te maken.

Verweerster neemt opnieuw kwalijk voor de informatie over M.A. [...]. Verweerster stelt pas in de bestreden beslissing dat verzoeker zich vermoedelijk vergiste met Ma. A. [...].

Verweerster laat opnieuw na om te voldoen aan zijn samenwerkingsplicht. Men mag van verweerster verwachten dat ze verzoeker confronteert met haar vaststelling en zien of verzoeker inderdaad zich vergist heeft en of hij wel correcte informatie kon geven over M.A. [...].

Verweerster stelt dat verzoeker niet op de hoogte was van de recente overstromingen. Ze verwijst naar de overstromingen in 2010 en 2015.

Is het juist om het woord recent te gebruiken?

Het is logisch dat men het woord recent anders begrijpt dan verweerster.

Wij kunnen onmogelijk van recentheid spreken voor de feiten van 2 Yi of 7 jaar geleden.

Verweerster stelt dat er in de laatste overstromingen 12 mensen om het leven gekomen in Maidan Wardak.

Verzoeker heeft geen overstromingen gezien in de plaats waar hij woonde. Hij kan niet voor heel het district spreken.

Verweerster stelt dat verzoeker niet op de hoogte was van de veiligheidsincidenten in zijn district.

Verzoeker heeft meerdere voorbeelden gegeven. Verzoeker meent dat in zijn district dagelijks incidenten voorkomt en dat men niet zoveel stilstaan om deze incidenten te registreren.

Verzoeker meent dat verweerster nagelaten heeft om te motiveren waarom ze geen geloof hecht aan de vervolgingsfeiten.

Het feit dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen afgelegd heeft over de wijze hoe hij uitbetaald wordt en de weg die hij nam (waarmee verzoeker helemaal niet akkoord is) , mag geen reden zijn om de beslissing niet verder te motiveren.

Verweerder heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:

Zij geen rekening houdt met het profiel van verzoeker

Een dergelijke handelswijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat dit middel gegrond is."

En

"Verweerster heeft nagelaten om aan verzoeker subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In de regio van verzoeker is sprake van willekeurig geweld. Het in twijfel trekken van recent verblijf van verzoeker wordt onder het 2de middel tegengesproken.

Verweerster heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B - grond. Verzoeker heeft een profiel omwille van zijn leeftijd en het werk van zijn vader. Bij een eventuele terugkeer loopt hij het risico om op elk moment slachtoffer te worden van gerichte vervolgingen.

Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de 'sliding scale':

"Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming".

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door zijn profiel en door het feit dat hij getraumatiseerd is door alles wat hij onderweg meegemaakt heeft.

Verweerder heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom ze aan verzoeker geen subsidiaire beschermingsstatus niet toegekend heeft."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (zie hiervoor het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom de verzoekende partij al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU). Bijgevolg dienen de artikelen 48/6 en 48/7 in het licht van deze Unierechtelijke bepaling gelezen te worden.

Uit een samenlezing van de voormelde bepalingen volgt dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker om internationale bescherming. Deze beoordeling verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De tweede fase betreft daarentegen de beoordeling in rechte van deze gegevens, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis. Hierbij moet overeenkomstig artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Voorts dient er ook rekening te worden gehouden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van betrokkene, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker om internationale bescherming een aantal van zijn verklaringen niet staakt met stukken of bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet, dat hij als geloofwaardig wordt geacht en hem het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“§ 4. Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten geen bevestiging indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan :

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.3.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

Aangezien de verzoekende partij verklaart geboren te zijn in het dorp Badinkheil gelegen in het district Maidan Shahr van de Afghaanse provincie Maidan Wardak en daar tot haar vertrek uit Afghanistan in 2015 te hebben gewoond, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij daadwerkelijk uit deze regio afkomstig is. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerd regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij konden toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-)politieke omgeving. Haar kennis is echter ontoereikend.

Vooreerst dient gewezen te worden op verzoekers gebrekkige geografische kennis met betrekking tot naburige dorpen en districten. In de bestreden beslissing zijn dienaangaand volgende concrete en pertinente vaststellingen opgenomen:

"(...) Uit uw verklaringen bleek dat u weldegelijk een aantal dorpen in Maidan Shahr kon opnoemen, echter, u bleek niet in staat deze altijd correct te situeren. Zo haalde u zelf Nayaban dorp aan, maar situeert u dit dorp verkeerdelijk ten westen van uw dorp. Op de kaart waarover het CGVS beschikt, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dit dorp namelijk duidelijk ten zuidwesten van uw dorp te liggen en niet ten westen. Ook het dorp Ahmad Jan Khan situeert u verkeerdelijk ten westen van uw dorp, terwijl het zich op de kaart duidelijk in noordelijke richting van uw dorp bevindt. Tevens verklaarde u verkeerdelijk dat Ahmad Jan Khan dorp een subdorp is van Nayaban dorp, terwijl de kaart duidelijk aantoont dat deze twee dorpen niet eens bij elkaar in de buurt liggen (CGVS, p. 7). Ook bleek uit de vragen over de routes die u dagelijks aflegde, u plaatsen en richtingen fout situeerde. Zo stelde u dat u voor uw werk (...) eerst naar Deh Afghanan zou gaan, om vervolgens de weg te nemen in de richting van Nerkh district. Dit is in de compleet tegenovergestelde richting van het centrum van Maidan Shahr, waar u verklaarde aan het werk te zijn (CGVS, p. 12). Het feit dat u er niet in slaagde om de weg naar uw werk correct te situeren, toont aan dat u niet getuigt vanuit uw eigen authentieke ervaringen, maar wijst op een sterk ingestudeerd karakter van de geografische kennis over uw beweerd regio van herkomst.(...) Gevraagd naar de omliggende districten van Maidan Shahr, gaf u ook hier verkeerde informatie. Zo verklaarde u correct dat Nerkh naast Maidan Shahr ligt, maar verklaarde u verkeerdelijk dat de districten Sayed Abad, Daymirdad, Hesa-e-Awal-e-Behsud, Markaz-e-Behsud en Jaghatu ook aan Maidan Shahr zouden grenzen. Dit zijn districten die deel uitmaken van de provincie Wardak, maar deze districten grenzen niet aan Maidan Shahr district. Tevens vergat u Jalrez district (provincie Wardak), een district dat u eerder tijdens het interview wel al had vermeld, en Paghman District (provincie Kabul) als omringende districten van Maidan Shahr te vermelden (CGVS, p. 14; kaart Provincie Wardak toegevoegd aan het administratieve dossier). Hier duikt opnieuw het vermoeden op dat u bepaalde informatie heeft willen instuderen en u niet getuigt vanuit authentieke ervaringen."

Dat de verklaring dat de verzoekende partij naar haar werk ging via Deh Afghanan en vervolgens in de richting van het district Nerkh op een misverstand zou berusten, zoals zij in haar verzoekschrift betoogt, wordt door de verzoekende partij op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt. Dit verweer betreft overigens slechts één welbepaalde vaststelling en doet derhalve geen afbreuk aan het geheel van de motieven met betrekking tot verzoekers gebrekkige geografische kennis. Ook de bewering dat de verzoekende partij de vraag naar de omliggende districten van Maidan Shahr mogelijks verkeerd begrepen heeft vindt geen steun in het gehoorverslag. De verzoekende partij geeft niet aan in welke zin zij deze vraag dan wel begrepen zou hebben. De constatacie dat de verzoekende partij deze vraag niet geheel correct beantwoordde, noopte de verwerende partij er niet toe de vraag opnieuw te stellen. Geen enkel beginsel of geen enkele rechtsregel verplicht de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ertoe de asielzoeker voorafgaand aan het nemen van de beslissing te confronteren met de elementen of vaststellingen op basis waarvan hij voornemens is zijn beslissing te nemen.

Ten tweede mag het verbazen dat de verzoekende partij niet op de hoogte blijkt te zijn van de aanwezigheid van Tadzjiken in haar regio. De verzoekende partij wist weliswaar correct aan te geven dat de meerderheid van de bevolking in haar district Pashtoen is en vermeldde dat er daarnaast ook Hazara wonen alsook Farsi-sprekers, maar maakte geen melding van de aanwezigheid van Tadzjiken.

Die zouden volgens informatie aanwezig in het administratief dossier nochtans veertien procent van de bevolking van Maidan Shahr uitmaken en onder meer wonen in Deh Afghanan, het buurdorp dat de verzoekende partij dagelijks zou zijn gepasseerd op weg naar haar werk en voordien op weg naar haar school (stuk 5, gehoorverslag, p. 10, 12, 15; stuk 15, Landeninformatie, Australian Government Refugee Review Tribunal, Country Advice Afghanistan van 17 februari 2010).

Ten derde stelt de Raad vast dat de verzoekende partij foutieve dan wel gebrekkige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot een aantal belangrijke persoonlijkheden uit haar voorgehouden district en provincie van herkomst. Gevraagd wie M.A. is, antwoordde de verzoekende partij: *"Hij is de burgemeester. Degene met wie ik werkte noemde mirwais. (...)"* (stuk 5, gehoorverslag, p. 16). Volgens informatie aanwezig in het administratief dossier was M.A. in 2014 plaatsvervangend hoofd van de provincieraad van Maidan Wardak en was Ma. A. in die periode burgemeester van de stad Maidan Wardak (stuk 15, Landeninformatie, Pajhwok Election site, Maidan Wardak New PC members' biographies - 2014; Pajhwok Afghan News, 'Election runners accused of tax evasion', 29 maart 2014). Het is niet aannemelijk dat de verzoekende partij zich omtrent deze persoon zou vergissen indien hij gedurende vier maanden haar baas zou zijn geweest (stuk 5, gehoorverslag, p. 13, 16). Gevraagd naar de chef van de politie in Maidan Wardak, kon de verzoekende partij correct aangeven dat dit Khalil Andarabi was, maar kon zij verder niets over hem vertellen, behalve dat hij tegen de taliban was. Uit informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt evenwel dat Andarabi er in juni 2016 van verdacht werd hulp te hebben verleend aan het gewonde inlichtingenhoofd van de taliban (stuk 5, gehoorverslag, p. 15; stuk 15, Landeninformatie, Tolonews, 'Police Chief investigated over Taliban Spy Boss'). Het feit dat de verzoekende partij nooit de vraag werd gesteld of Khalil Andarabi verdacht werd van samenwerking met de taliban, doet aan haar verklaringen geen afbreuk. Het argument dat het logisch is dat Andarabi als chef van de politie tegen de taliban is, kan in het licht van voormelde informatie niet overtuigen. De verzoekende partij toont verder niet aan dat deze informatie afkomstig zou zijn van buitenlandse media, noch dat zij hiervan niet op de hoogte kon zijn na haar vertrek uit Afghanistan in 2015.

Tot slot bleek de verzoekende partij onaannemelijk slecht op de hoogte te zijn van recente gebeurtenissen in haar verklaarde regio van herkomst. In de bestreden beslissing wordt dienaangaand terecht het volgende vastgesteld:

"(...) Als u gevraagd werd naar overstromingen of problemen met de rivieren in uw regio, verklaarde u dat er recent voor uw vertrek geen grote overstromingen voorkwamen in uw regio. Dit komt in het geheel niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt (zie UNOCHA kaart 2010 en artikel Bakhtar News, toegevoegd aan het administratieve dossier). Uit deze informatie blijkt namelijk dat er zowel in 2010 als in 2015 zware overstromingen voorkwamen in uw regio. Gezien uw eigen verklaringen dat u dicht bij de rivier woonde en u dus schade zou oplopen indien de rivier zou overstromen, is het onmogelijk dat u als inwoner van Maidan Shahr niet op de hoogte zou geweest zijn van deze overstromingen (CGVS, p. 17). Ook wanneer u gevraagd werd naar veiligheidsincidenten in uw regio, antwoordde u enkel in algemene bewoordingen dat de taliban veel aanvallen uitvoerden tegen de overheid en tegen de Amerikanen. Als u vervolgens gevraagd werd deze incidenten te specificeren, antwoordde u enkel met: "Eens was er een grote aanval in de provincie en kleine gevechten die dagelijks gebeuren. Ik hoorde schoten dagelijks op mijn werk" (CGVS, p. 17). Verder haalde u aan dat er een grote aanval tegen de controleposten in Jalrez werd gepleegd waarbij veel politieagenten het leven hebben gelaten. Deze aanval heeft inderdaad plaatsgevonden, maar u situeerde deze volledig verkeerd in de de tijd. Zo stelde u dat deze aanval een jaar voor uw vertrek heeft plaatsgevonden, in 1392 (=2013) of 1393 (=2014). Echter, deze aanval vond plaats in de zomer van 2015, en dus redelijk recent voor uw vertrek (CGVS, p. 17, artikel Hundreds of Taliban storm security posts in Jalrez district, toegevoegd aan het administratieve dossier). Ook wanneer u specifiek gevraagd werd naar een aanslag tegen de overheidsgebouwen in het centrum van Maidan Shahr, heeft u hier geen weet van (CGVS, p. 18). Dit incident was nochtans grootschalig genoeg dat een inwoner van Maidan Shahr hier weet van zou moeten hebben. Bij een aanslag met een bomauto tegen verschillende overheidsgebouwen vielen er namelijk 3 doden en 90 gewonden in november 2012 (zie artikel The New York Times, toegevoegd aan het administratieve dossier)."

Waar de verzoekende partij opmerkt dat zij geen overstromingen heeft gezien waar zij woonde, biedt zij geen verschoning voor haar onwetendheid omtrent overstromingen die zich volgens de informatie in het administratief dossier niet lang voor haar beweerde vertrek uit Afghanistan in haar provincie hebben voorgedaan en die haar redelijkerwijs niet kunnen zijn ontgaan. Waar zij aanvoert meerdere voorbeelden te hebben gegeven van veiligheidsincidenten in haar district, doet de verzoekende partij

geen afbreuk aan de concrete en pertinente motieven op basis waarvan haar kennis desbetreffend niet toereikend kan worden geacht.

Behalve met betrekking tot haar herkomst uit Maidan Shahr, heeft de verzoekende partij ook wat betreft haar voorgehouden profiel van arbeider voor de gemeente van Maidan Shahr geen overtuigende verklaringen afgelegd. In de bestreden beslissing wordt terecht het volgende gesteld:

"(...) Gevraagd naar wat u op een dag allemaal deed, kon u maar drie taken opnoemen. Zo moest u de lampen aan en uit doen, kapotte lampen vervangen en de zekeringen vervangen als deze stuk gingen. Gevraagd naar wat u nog meer deed, stelde u dat het dat was (CGVS, p. 13). Ook over hoe u uitbetaald werd, legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelde u eerst dat u dagelijks betaald werd en een dag contract getekend had. Even later verklaarde u dan weer dat u maandelijks uitbetaald werd op het einde van de maand en dat u een contract voor 3 tot 3.5 maanden had getekend. Deze verklaring komt dan weer niet overeen met uw latere verklaring dat u op de dag van de 2e dreigbrief (24 oktober 2015) uw contractverlenging zou gaan ondertekenen. Deze datum komt namelijk overeen met 4,5 maanden na uw beweerde aanstelling bij de gemeente (CGVS, p. 12, 19). Dergelijke tegenstrijdigheden ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Zoals hierboven reeds gesteld, legde u ook foute verklaringen af over de route vanuit uw dorp naar uw werk en over de naam van de burgemeester. Voor iemand die 5 maanden lang elke dag voor de gemeente zou gewerkt hebben, kan dit absoluut niet overtuigen. Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan de door u beweerde woonplaats en werkervaring, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de bedreigingen door de taliban die u als gevolg daarvan heeft ondergaan."

Waar de verzoekende partij zonder meer aangeeft niet akkoord te zijn met bovenstaande concrete en pertinente vaststellingen, doet zij daaraan geen afbreuk.

De Raad volgt de verzoekende partij niet in zoverre zij voorhoudt dat vermeende trauma's die zij zou opgelopen hebben tijdens haar reis naar België de gedane vaststellingen kunnen verklaren. Uit het ter zitting van 21 maart 2018 neergelegde medisch attest van 20 maart 2018 kan blijken dat de verzoekende partij met een depressie kampt en hiervoor medicatie neemt. Uit dit attest kan evenwel niet blijken welk probleem aan deze depressie ten grondslag ligt, noch dat verzoekers oordeelsvermogen ten gevolge van deze psychische problematiek is aangetast en hij hierdoor niet in staat zou zijn om correcte en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen in het kader van zijn asielaanvraag. Daarenboven heeft de verzoekende partij noch haar advocaat tijdens het gehoor gewezen op een dermate psychische problematiek dat zij niet in staat zou zijn om eenvoudige vragen waarmee gepeild wordt naar haar herkomst naar behoren te beantwoorden. De verzoekende partij laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerde trauma haar verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont zij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. De Raad merkt in dit verband nog op dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich meebrengt, maar dat dit geen afbreuk doet aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

Wat betreft het argument dat de verzoekende partij niet hooggeschoold is, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij verklaarde haar middelbare scholing te hebben voltooid en dat zij op geen enkele wijze aantoonde onvoldoende scholing te hebben genoten teneinde eenvoudige vragen met betrekking tot haar directe en persoonlijke leefwereld naar behoren te kunnen beantwoorden (stuk 12, verklaring DVZ, rubriek 11). Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat de verzoekende partij kennelijk kon volgen en de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Om deze vragen correct te kunnen beantwoorden is geen verregaande politieke of geografische kennis vereist. Ze gaan immers over de dagdagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek.

Ter zitting van 21 maart 2018 legt de verzoekende partij een aanvullende nota neer waarbij zij een brief voegt waarin bewoners van Amarkheil verzoekers herkomst uit dit dorp bevestigen, alsook de *taskara's* van enkele inwoners van Maidan Wardak. De Raad merkt op dat voormelde brief een gesolliciteerd en subjectief karakter heeft en bovendien niet vergezeld gaat van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006, waardoor dit document dan ook niet in overweging wordt genomen. Nog daargelaten dat de gevoegde *taskara's* fotokopieën betreffen die evenmin voorzien zijn van een eensluidend verklaarde vertaling conform voormeld artikel 8, stelt de Raad vast dat deze documenten geen betrekking hebben op de persoon van de verzoekende partij en aldus niet

kunnen dienen teneinde haar herkomst uit het district Maidan Shahr van de provincie Maidan Wardak aan te tonen. De Raad merkt in dit verband nog op dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers verklaringen omtrent zijn herkomst ongeloofwaardig zijn, met als gevolg dat de documenten die ter staving daarvan worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben.

Nog daargelaten de hoger weergegeven vaststellingen op basis waarvan geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers profiel van overheidsmedewerker, dient te worden benadrukt dat de enkele verwijzing naar dit profiel niet volstaat om aan te tonen dat de verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hierover in gebreke.

Gelet op het voorgaande, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan de verzoekende partij het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan:

“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

De Afghaanse nationaliteit van de verzoekende partij staat in dezen niet ter discussie. Zij maakt echter haar voorgehouden herkomst uit het district Maidan Shahr gelegen in de provincie Maidan Wardak niet aannemelijk, noch dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval,

toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.4. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.6. De Raad benadrukt dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet preciseert hoe het gelijkheidsbeginsel *in casu* geschonden is. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.7. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS